

DOROTA SAK

GENERACJA

wernisaż 7 lutego (piątek) 2014 r.
godzina 18:00

wystawa czynna do 25.02.2014

Dorota Sak / ukończyła Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, dyplom w Pracowni Projektowania Ubioru prof. Aleksandry Pukaczewskiej w 1990r. Pracuje w macierzystej uczelni, do 1998r. jako asystentka w Pracowni Konstrukcji i Modelowania Odzieży. W 1998r. uzyskała kwalifikacje I stopnia i przejęła kierowanie pracownią konstrukcji. W 2008r. uzyskała tytuł doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki projektowe. Prowadzi Pracownię Kształtowania Formy Ubioru.

W latach 1999 – 2002 była członkiem Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego przy Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Od 2012 roku jest kierownikiem Katedry Ubioru w ASP w Łodzi.

W latach 1990 – 2004 pracowała jako projektantka ubioru min. w ZPD Delta w Łodzi, TICO w Łodzi, Lespin w Lesznie, Bee Collection w Łodzi i in. oraz realizowała autorskie kolekcje ubioru, które prezentowała na licznych pokazach i wystawach. Od 2005r. tworzy obiekty artystyczne nawiązujące formą do ubioru, niosące wartości symboliczne i intelektualne, stawiające uniwersalne pytania o byt, czas, prawdę.

Prace artystka prezentowała na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i zagranicą (Australia, Belgia, Japonia, Korea, Litwa, Niemcy, Słowacja, Ukraina, USA, Węgry, Wielka Brytania). Jest członkiem Stowarzyszenia Artystów Św. Jerzego, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Twórczego „Wiklina” i Stowarzyszenia „Pola Designu”.

Generacja I, technika własna

„Multiplikowanie, mnożenie podobnych sobie form, rytmiczne ich powtarzanie, jest zabiegiem twórczym – ale też rodzajem artystycznej filozofii Doroty Sak. Być może dlatego, że niemal cała jej sztuka obraca się wokół tkaniny i rygoru powtarzalności tkackich splotów – choć często daleko poza tkaninę wychodzi. To jednocześnie metoda pracy, pozwalająca jej tworzyć z drobniejszych elementów imponujące wielkością i mocą przekazu, otwarte całości. Artystka posługuje się tą metodą w bardzo różnych działaniach, zawsze wykorzystując tkwiący w niej potencjał pogłębiania sensów i wzmocnienia znaczeń swojej sztuki. Jednym z nich było wielokrotne, i w uporządkowany sposób, umieszczanie na swoich pracach własnego autoportretu, opracowanego w formie graficznego szablonu. Wśród tych prac były tak różne, jak efektowne, skonstruowane z wikliny i płótna „parawany”, czy plenerowe instalacje i drobne obiekty użyte w akcji plastycznej (wykonane na plenerze wikliny artystycznej w Arboretum w Bolestraszczykach w 2005 roku). Na zabiegu multiplikacji opiera się także struktura jej znakomitych, wieloznaczeniowych i oryginalnych instalacji...”

fragment tekstu Stanisławy Zacharko-Łągowskiej o twórczości Doroty Sak